

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 6. oktobra 2015*

„Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti ‚engineering for a better world‘ —
Zgolj potrditvena odločba — Zgolj potrditvena odločba — Preizkus po uradni dolžnosti —
Nedopustnost“

V zadevi T-545/14,

GEA Group AG s sedežem v Düsseldorfu (Nemčija), ki jo zastopa J. Schneiders, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga je sprva zastopal
A. Pohlmann, nato S. Hanne, agenta,

tožena stranka,

zaradi tožbe zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 2. junija 2014 (zadeva R 303/2014-4) v zvezi z zahtevo za registracijo besednega znaka „engineering for a better world“ kot znamke Skupnosti,

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi M. E. Martins Ribeiro, predsednica, S. Gervasoni (poročevalec) in L. Madise, sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 18. julija 2014,

na podlagi odgovora na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 26. septembra 2014,

na podlagi pisnega vprašanja, ki ga je strankama postavilo Splošno sodišče,

na podlagi stališč, ki sta jih stranki v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili 1. junija 2015,

sprejema naslednji

* * Jezik postopka: nemščina.

Sklep

Dejansko stanje

Prva zahteva za registracijo

- 1 Tožeča stranka, GEA Group AG, je 6. septembra 2011 na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1) pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila zahtevo za registracijo besedne znamke „engineering for a better world“ za proizvode in storitve iz razredov 6, 7, 9, 11, 35, 37, 39, 41 in 42 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen.
- 2 Preizkuševalec je z odločbo z dne 20. marca 2012 na podlagi člena 7(1)(b) in (2) Uredbe št. 207/2009 zavrnil registracijo prijavljene znamke.
- 3 Tožeča stranka je 15. maja 2012 pri UUNT vložila pritožbo na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009.
- 4 Četrty odbor za pritožbe UUNT je z odločbo z dne 21. marca 2013 (v nadaljevanju: prva odločba odbora za pritožbe) zavrnil pritožbo z obrazložitvijo, da je prijavljena znamka brez slehernega razlikovalnega učinka v smislu člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009.
- 5 Tožeča stranka je z aktom, vloženim v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 2. septembra 2013, vložila tožbo zoper prvo odločbo odbora za pritožbe, ki je bila zaradi prepozne vložitve zavrnjena s sklepom z dne 22. januarja 2015, GEA Group/UUNT (engineering for a better world) (T-488/13, ZOdl., EU:T:2015:64).

Druga zahteva za registracijo

- 6 Tožeča stranka je 1. avgusta 2013 pri UUNT vložila drugo zahtevo za registracijo, ki je bila z vseh vidikov enaka kot prva zahteva za registracijo.
- 7 Preizkuševalec je z odločbo z dne 20. decembra 2013 na podlagi člena 7(1)(b) in (2) Uredbe št. 207/2009 zavrnil registracijo prijavljene znamke.
- 8 Tožeča stranka je 23. januarja 2014 vložila pritožbo zoper to odločbo.
- 9 Četrty odbor za pritožbe UUNT je z odločbo z dne 2. junija 2014 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) zavrnil pritožbo. „Z začudenjem“ je ugotovil, da je bila druga zahteva za registracijo povsem enaka kot prva, saj se je nanašala predvsem na seznam enakih proizvodov (točka 13 izpodbijane odločbe). Zato se je v bistvu v celoti skliceval na obrazložitev iz prve odločbe odbora za pritožbe (točka 17 izpodbijane odločbe), pri čemer je ponovil „odločilne“ razloge iz navedene odločbe (točke od 18 do 21 izpodbijane odločbe).

Predlogi strank

- 10 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano odločbo;

— UUNT naloži plačilo stroškov.

11 UUNT Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 12 V skladu s členom 129 Poslovnika lahko Splošno sodišče po uradni dolžnosti in po opredelitvi glavnih strank kadar koli z obrazloženim sklepom odloči, ali so izpolnjene procesne predpostavke javnega reda.
- 13 Ob upoštevanju listin v spisu in zlasti odgovora strank na vprašanje Splošnega sodišča o dopustnosti te tožbe Splošno sodišče na podlagi tega člena v obravnavani zadevi odloča z obrazloženim sklepom, ne da bi nadaljevalo postopek, čeprav je ena od strank zahtevala obravnavo.
- 14 Pogoji za dopustnost tožb so v skladu z ustaljeno sodno prakso procesne predpostavke javnega reda, ki jih mora sodišče Unije preizkusiti po uradni dolžnosti (glej sodbi z dne 10. julija 1990, Automec/Komisija, T-64/89, Recueil, EU:T:1990:42, točka 41 in navedena sodna praksa, ter z dne 8. februarja 2011, Paroc/UUNT (INSULATE FOR LIFE), T-157/08, ZOdl., EU:T:2011:33, točka 28 in navedena sodna praksa).
- 15 Poleg tega iz prav tako ustaljene sodne prakse izhaja, da zoper odločbo, ki zgolj potrjuje prejšnjo odločbo, ki je postala dokončna, ni mogoče vložiti tožbe. Tožbo, vloženo zoper tako potrditveno odločbo, je treba namreč zaradi izognitve nastanka novega roka za tožbo zoper potrjeno odločbo razglasiti za nedopustno (sklep z dne 7. decembra 2004, Internationaler Hilfsfonds/Komisija, C-521/03 P, EU:C:2004:778, točka 41; sodba z dne 16. septembra 1998, Waterleiding Maatschappij/Komisija, T-188/95, Recueil, EU:T:1998:217, točka 108, in zgoraj v točki 14 navedena sodba INSULATE FOR LIFE, EU:T:2011:33, točka 29; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 11. maja 1989, Maurissen in Union syndicale/Računsko sodišče, 193/87 in 194/87, EU:C:1989:185, točka 26).
- 16 Šteje se, da odločba zgolj potrjuje prejšnjo odločbo, če v primerjavi s prejšnjim aktom ne vsebuje nobenega novega elementa in ni bila sprejeta po ponovnem pregledu položaja naslovnika tega prejšnjega akta (glej zgoraj v točki 15 navedeni sklep Internationaler Hilfsfonds/Komisija, EU:C:2004:778, točka 47 in navedena sodna praksa; sklep z dne 4. maja 1998, BEUC/Komisija, T-84/97, Recueil, EU:T:1998:81, točka 52, in zgoraj v točki 14 navedeno sodbo INSULATE FOR LIFE, EU:T:2011:33, točka 30).
- 17 V zvezi s tem je treba pojasniti, da če je izpodbijani akt odgovor na zahtevo, v kateri so navedena nova in bistvena dejstva ter s katero je uprava zaprošena, naj ponovno pregleda prejšnjo odločbo, ki je postala dokončna, v skladu z ustaljeno sodno prakso ni mogoče šteti, da gre za zgolj potrditven akt, saj se z njim odloča o teh dejstvih in torej v primerjavi s prejšnjo odločbo vsebuje nov element. Z obstojem novih in bistvenih dejstev je namreč mogoče upravičiti vložitev zahteve za ponovni pregled prejšnje odločbe, ki je postala dokončna. Nasprotno, kadar zahteva za ponovni pregled ne temelji na novih in bistvenih dejstvih, je treba tožbo zoper odločbo o zavrnitvi zahtevanega ponovnega pregleda razglasiti za nedopustno (glej sklep z dne 4. julija 2014, Uspaskich/Parlament, T-84/12, EU:T:2014:642, točka 40 in navedena sodna praksa).
- 18 Na prvem mestu je treba ugotoviti, ali in v kolikšnem obsegu izpodbijana odločba zgolj potrjuje prvo odločbo odbora za pritožbe, kar pomeni, da je treba določiti podatke o vsakem od sporov, v katerih sta bili ti odločbi sprejeti.

- 19 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je predmet tega spora – in tudi tistega, v katerem je bila sprejeta prva odločba odbora za pritožbe – registracija besednega znaka „engineering for a better world“ kot znamke Skupnosti za proizvode in storitve, ki spadajo v razrede 6, 7, 9, 11, 35, 37, 39, 41 in 42 Nicejskega aranžmaja. Poleg tega sta bili prijavi za registracijo s prvo odločbo odbora za pritožbe in izpodbijano odločbo zavrnjeni na podlagi člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009. Dodati je treba, da izpodbijana odločba v analizi tega razloga za zavrnitev registracije ne vsebuje nobenega novega elementa in ni bila sprejeta po ponovnem preizkusu znamke, ki jo je prijavila tožeča stranka.
- 20 Odbor za pritožbe je v točki 14 izpodbijane odločbe namreč pojasnil, da je tožeča stranka ponovila enake trditve, kot so bile zavrnjene že s prvo odločbo odbora za pritožbe, zato se je v celoti skliceval na obrazložitev iz prve odločbe odbora za pritožbe in ponovil „odločilne“ razloge iz navedene odločbe (točke od 17 do 21 izpodbijane odločbe).
- 21 Odbor za pritožbe je v točki 15 izpodbijane odločbe sicer res ugotovil, da je tožeča stranka v pritožbi, na podlagi katere je bila sprejeta izpodbijana odločba, prvič navedla registracije znamk Skupnosti, ki vsebujejo izraz „for a better world“. Toda tudi ob domnevi, da je te registracije mogoče šteti za nova dejstva – ne ker so bile prijavljene po sprejetju prve odločbe odbora za pritožbe, temveč ker se pri sprejetju te odločbe niso upoštevale, čeprav so že obstajale (glej sodbo z dne 13. novembra 2014, Španija/Komisija, T-481/11, ZOdl., EU:T:2014:945, točka 38 in navedena sodna praksa) – jih v nasprotju s tem, kar v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča v bistvu trdi tožeča stranka, ni mogoče šteti za bistvena dejstva.
- 22 V skladu z ustaljeno sodno prakso je dejstvo bistveno, kadar lahko bistveno spremeni pravni položaj, kot so ga upoštevali avtorji predhodnega akta, in sicer predvsem tako, da bistveno spremeni pogoje, ki so urejali predhodni akt. To velja, kadar gre za element, ki vzbudi dvome glede utemeljenosti rešitve, sprejete s tem aktom (glej zgoraj v točki 21 navedeno sodbo Španija/Komisija, EU:T:2014:945, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 23 Čeprav je bila sodna praksa v zvezi s tem, da UUNT upošteva svojo prasko odločanja, podrobno pojasnjena s sodbo z dne 10. marca 2011, Agencja Wydawnicza Technopol/UUNT (C-51/10 P, ZOdl., EU:C:2011:139, točke od 73 do 77), to ne spremeni dejstva, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso še vedno šteje, da presoje o obstoju razloga za zavrnitev registracije ni mogoče izpodbijati le zato, ker odbor za pritožbe v posamezni zadevi ni upošteval prakse odločanja UUNT (glej v tem smislu sklep z dne 12. decembra 2013, Getty Images (US)/UUNT, C-70/13 P, EU:C:2013:875, točke od 41 do 48; sodbi z dne 16. oktobra 2014, Larrañaga Otaño/UUNT (GRAPHENE), T-459/13, EU:T:2014:892, točke od 35 do 39, in z dne 12. decembra 2014, Wilo/UUNT (Pioneering for You), T-601/13, EU:T:2014:1067, točki 42 in 43). Iz te sodne prakse namreč izhaja, da je treba preizkus zahteve za registracijo opraviti v vsakem posameznem primeru, saj je registracija znaka kot znamke odvisna od posebnih meril, ki se uporabljajo za dejansko stanje obravnavanega primera in ki so namenjena preverjanju, ali se za zadevni znak ne uporablja kateri od razlogov za zavrnitev iz Uredbe št. 207/2009.
- 24 Tožeča stranka je v obravnavani zadevi v bistvu zgolj navedla prejšnje registracije znamk, ki vsebujejo izraz „for a better world“, čeprav je odbor za pritožbe v prvi odločbi na podlagi konkretne in celovite analize prijavljene znamke – zlasti, vendar ne zgolj v zvezi z izrazom „for a better world“ – ugotovil, da je podan absolutni razlog za zavrnitev registracije te znamke. Odboru za pritožbe torej ni bilo treba ponovno preizkusiti prijave za registracijo glede na prakso odločanja UUNT (glej v tem smislu zgoraj v točki 14 navedeno sodbo INSULATE FOR LIFE, EU:T:2011:33, točka 39).
- 25 V skladu s to prakso tak ponovni preizkus tudi ni bil opravljen. Odbor za pritožbe je ob upoštevanju obstoja prve odločbe, s katero je že zavrnil registracijo prijavljene znamke, namreč zgolj ugotovil neupoštevnost navedenih registracij (točka 15 izpodbijane odločbe). Čeprav bi bilo odgovor iz točke 15 izpodbijane odločbe mogoče šteti za vsebinski odgovor na trditve o prejšnjih registracijah, pa odgovora glede vsebine v skladu z ustaljeno sodno prakso ni mogoče obravnavati kot ponovni pregled

prejšnje odločbe, če v zvezi s tem ni določena nobena obveznost (glej v tem smislu sklep z dne 29. aprila 2004, SGL Carbon/Komisija, T-308/02, Recueil, EU:T:2004:119, točka 72 in navedena sodna praksa).

- 26 Poleg tega iz sodne prakse v zvezi z obveznostjo ponovnega pregleda ukrepov, za katere velja nadaljevanje pravnih in dejanskih okoliščin, ki so privedle do njihovega sprejetja, ni mogoče sklepati, da mora odbor za pritožbe v obravnavani zadevi ponovno preizkusiti prijavljeno znamko in pregledati prvo odločbo odbora za pritožbe. Iz te sodne prakse izhaja, prvič, da mora v zvezi z ukrepom, za katerega velja nadaljevanje dejanskih in pravnih okoliščin, ki so privedle do njegovega sprejetja, obstajati možnost vložitve zahteve za ponovni pregled, da se preveri, ali ga je utemeljeno ohraniti, in drugič, da se na podlagi novega pregleda – katerega namen je preveriti, ali je predhodno sprejeti ukrep še vedno utemeljen glede na pravni ali dejanski položaj, ki se je medtem spremenil – sprejme akt, ki ne potrjuje zgolj predhodnega akta, temveč je izpodbojni akt, ki je lahko predmet tožbe (glej zgoraj v točki 21 navedeno sodbo Španija/Komisija, EU:T:2014:945, točka 40 in navedena sodna praksa).
- 27 Drži sicer, da razlogi za zavrnitev iz člena 7 Uredbe št. 207/2009 veljajo le tako dolgo, kot so izpolnjeni pogoji iz te določbe – kot v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča v bistvu trdi UUNT, pri čemer se sklicuje predvsem na pridobitev razlikovalnega učinka z uporabo – vendar, prvič, iz te sodne prakse izhaja, da je obveznost zadevnega ponovnega pregleda pogojena z upošteveno spremembo pravnega ali dejanskega položaja, kar pa v tem primeru ne velja, saj registracije, na katere se je tožeča stranka sklicevala pred odborom za pritožbe, niso bile prijavljene po sprejetju prve odločbe tega odbora (glej točko 21 zgoraj). Drugič, kar zadeva prijavo znamke, ki mora biti drugače kakor zahteva za dostop do dokumentov (v zvezi s posledicami, ki jih ima neobstoj obveznosti utemeljitve teh zahtev za dostop, kar zadeva obveznost institucij glede ponovnega pregleda, glej sodbo z dne 26. januarja 2010, Internationaler Hilfsfonds/Komisija, C-362/08 P, ZOdl., EU:C:2010:40, točki 56 in 57) utemeljena in dokumentirana v skladu z veljavnimi določbami (člen 26 Uredbe št. 207/2009 in zlasti pravilo 1 Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189), kakor je bila spremenjena), lahko obveznost ponovnega pregleda nastane le zaradi trditve zadevne stranke o spremembi zadevnega pravnega ali dejanskega položaja, vendar se tožeča stranka v obravnavani zadevi ni sklicevala na tako spremembo (glej točko 21 zgoraj). Dalje, če bi dopustili, da se je ponovni pregled obvezen ob vsaki zahtevi zanj, bi s tem spodbudili možnost zlorab postopka. Vendar je bilo v sodni praksi že večkrat odločeno, da zlorabe postopka, v okviru katerih se zahteva vloži le zaradi izpodbijanja odgovora nanjo, niso dopustne (glej v tem smislu sklep z dne 18. aprila 2002, IPSO in USE/ECB, T-238/00, Recueil, EU:T:2002:102, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 28 Nazadnje, ugotovitve odbora za pritožbe iz točke 17 izpodbijane odločbe, da odločitev preizkuševalca v zvezi z drugo zahtevo za registracijo ne potrjuje zgolj odločitve preizkuševalca o prvi zahtevi za registracijo, v okviru te analize, ki zadeva potrditveno ali nepotrditveno naravo izključno izpodbijane odločbe, ni mogoče upoštevati.
- 29 Iz vsega navedenega izhaja, da izpodbijana odločba potrjuje prvo odločbo odbora za pritožbe.
- 30 Na drugem mestu je treba ugotoviti, da izpodbijana odločba potrjuje odločbo, ki je postala dokončna.
- 31 Kot izhaja iz zgoraj v točki 5 navedenega sklepa „engineering for a better world“ (EU:T:2015:64, točki 23 in 24), ki ni bil predmet pritožbe, je namreč prva odločba odbora za pritožbe na datum vložitve te tožbe že postala dokončna, saj ni bila v dvomesečnem roku iz člena 65, odstavek 5, Uredbe št. 207/2009 zoper njo vložena nobena tožba.

- 32 Dokončnosti prve odločbe odbora za pritožbe ni mogoče omajati z ugotovitvijo odbora za pritožbe iz točke 16 izpodbijane odločbe, da ta odločba ni dokončna. Tako ugotovitev odbora za pritožbe iz izpodbijane odločbe je namreč mogoče pojasniti z dejstvom, da je bila tožba zoper prvo odločbo odbora za pritožbe v zadevi T-488/13 na datum izdaje izpodbijane odločbe še v obravnavi.
- 33 V zvezi s tem je treba dodati, da na podlagi dejstva, da je bila tožba v zadevi T-488/13 razglašena za prepozno šele po vložitvi te tožbe, ni mogoče šteti, da prva odločba odbora za pritožbe na datum vložitve te tožbe še ni postala dokončna. Če bi se zaradi prepozno vložene tožbe zoper odločbo preložil nastop dokončnosti te odločbe, cilj, zastavljen v sodni praksi v zvezi z nedopustnostjo tožb, vloženih zoper potrditvene akte – in sicer preprečitev vložitve tožbe, s katero bi se obnovili že pretečeni roki za vložitev tožbe (glej sklep z dne 25. oktobra 2001, Métropole télévision – M 6/Komisija, T-354/00, Recueil, EU:T:2001:258, točka 34 in navedena sodna praksa) – namreč ne bi več imel učinka.
- 34 Iz tega izhaja, da je treba to tožbo zavreči kot nedopustno, saj je usmerjena zoper odločbo, s katero je potrjena odločba, ki je že postala dokončna.

Stroški

- 35 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.
- 36 Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi UUNT naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

sklenilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Družbi GEA Group AG se naloži plačilo stroškov.**

V Luxembourg, 6. oktobra 2015.

Sodni tajnik
E. Coulon

Predsednica
M. E. Martins Ribeiro